

Sygn. akt IIW 381/23

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 maja 2024 roku

Sąd Rejonowy w Giżycku w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodnicząca – sędzia Katarzyna Garbarczyk

Protokolant – sekr. sąd. Anna Rogojsza

w obecności oskarżyciela publicznego z KPP w G. - -----

w obecności oskarżycielki posiłkowej M. S.

po rozpoznaniu w dniach 14.02.2024 r., 08.05.2024 r. na rozprawie sprawy

P. J.

syna E. i B. zd. B.

ur. (...) w G.

obwinionego o to, że:

W okresie od czerwca do sierpnia 2023 roku we W. gmina G. pod adresem W. (...) złośliwie niepokoił pokrzywdzoną M. S. i członków jej rodziny poprzez działania polegające na immisjach sąsiedzkich, w szczególności na rozpalaniu pieca do grzania jacuzzi przy granicy działki, czego wynikiem było ciągle przedostawanie się dużych ilości dymu na posesję pokrzywdzonej,

tj. o czyn z art. 107 kw

1. Obwinionego **P. J.** uniewinnia od popełnienia zarzucanego mu czynu.
2. Koszty postępowania w wysokości 100 (sto) złotych ponosi oskarżycielka posiłkowa M. S..

Sygn. akt IIW 381/23

UZASADNIENIE

Pokrzywdzona M. S. działająca w charakterze oskarżycielki posiłkowej wystąpiła z wnioskiem o ukaranie P. J. za to, że obwiniony w okresie od czerwca do sierpnia 2023 roku we W. gmina G. pod adresem W. (...) złośliwie niepokoił pokrzywdzoną M. S. i członków jej rodziny poprzez działania polegające na immisjach sąsiedzkich, w szczególności na rozpalaniu pieca do grzania jacuzzi przy granicy działki, czego wynikiem było ciągle przedostawanie się dużych ilości dymu na posesję pokrzywdzonej, tj. o czyn z art. 107 kw.

Sąd ustalił i zważył, co następuje:

W świetle zebranych w sprawie dowodów nie budzi wątpliwości, że strony - właściciele sąsiadujących ze sobą posesji - od dłuższego czasu pozostają w konflikcie. Konflikt dotyczy m.in. zgłaszanych przez M. S. zarzutów związanych z nielegalnym - według pokrzywdzonej - prowadzeniem przez P. J. portu, parkingu, nielegalnie usytuowanego sanitariatu, wybudowaniem przez obwinionego pomostu, niebezpiecznym poruszeniem się jachtów w obrębie działki pokrzywdzonej, jakie obwiniony czarteruje osobom trzecim, zaśmiecaniem przez te osoby posesji pokrzywdzonej,

zanieczyszczeniem wody w czasie mycia jachtów, niebezpiecznym przechowywaniem przez obwinionego łatwopalnych materiałów, nadto zniszczeń i kradzieży dokonanych przez obwinionego na szkodę pokrzywdzonej. M. S. postawiła także P. J. zarzut dotyczący "immisji sąsiedzkich" z działki obwinionego na jej działkę, a które są związane z nielegalnie, według pokrzywdzonej, prowadzonym przez obwinionego portem. Do immisji tych zaliczyła: spaliny samochodów osób, które przyjeżdżają do obwinionego i parkują na - nielegalnie według M. S. - zorganizowanym przez obwinionego parkingu, hałasy dobiegające z działki obwinionego, a powodowane przez osoby które czarterują od niego jachty i które niejednokrotnie myląc adresy - dzwonią domofonem do pokrzywdzonej. Pokrzywdzona wskazywała także przede wszystkim na immisje związane z jacuzzi, jakie obwiniony postawił na swojej działce i w czasie użytkowania którego na działkę pokrzywdzonej przedostaje się dym z pieca znajdującego się pod nim. Powyższe okoliczności wynikają zarówno z wyjaśnień obwinionego (k. 26v-27, 27v, 28, 28v, 29, 61v), zeznań M. S. (k. 27- 27v), S. S. (k. 28-28v), J. S. (k. 28v), K. G. (k. 62), a co koresponduje z zeznaniami funkcjonariusza policji, który podejmował w sprawie konfliktu interwencje (zeznania M. G. k. 61v). Nadto fakt przedostawania się dymu z bali usytuowanej na działce obwinionego na posesję pokrzywdzonej został potwierdzony na odtworzonym nagraniu (k.61v: płyta k. 47).

Przedmiotem ochrony art. 107 kw jest spokój psychiczny człowieka, przeciwdziałanie frustracji, irytacji oraz innym formom dyskomfortu psychicznego. Strona przedmiotowa zakłada złośliwe wprowadzenie w błąd lub inne złośliwe niepokojenie w celu dokuczenia osobie. Znamię złośliwości oznacza szczególne nastawienie podmiotowe sprawcy przejawiające się w chęci dokuczenia, zrobienia przykrości, wyprowadzenia z równowagi (J. Bafia, D. Egierska, I. Śmietanka, Kodeks..., s. 250; M. Bojarski, W. Radecki, Kodeks wykroczeń. Komentarz..., 2006, s. 637; M. Mozgawa (w:) Kodeks..., red. M. Mozgawa, s. 366). W słowniku języka polskiego "złośliwie" jest definiowane jako w sposób złośliwy, sprawiający przykrość, nacechowany nieżyczliwością, niechęcią. "Złośliwy" to skłonny do robienia komuś przykrości, lubiący dokuczyć, powiedzieć coś uszczypliwego; wyrażający takie intencje, sprawiający przykrość, nacechowany nieżyczliwością, niechęcią, dokuczliwy, uszczyplivy, zjadliwy (zob. Uniwersalny słownik języka polskiego, red. S. Dubisz, t. 5, Warszawa 2003, s. 694-695). Inne złośliwe niepokojenie to wzbudzanie niepokoju, obawy, lęku. Niepokojenie może polegać na zakłóceniu spokoju lub innych zachowaniach wyprowadzających pokrzywdzonego z równowagi psychicznej, np. wysyłaniu przykrych listów, głuchych telefonach, pukaniu do drzwi i uciekaniu. Niepokojenie może nastąpić słowem, czynem, gestem, wizerunkiem itd. Istotne w zachowaniu sprawcy jest to, że kieruje się on chęcią dokuczenia innej osobie, sprawienia jej przykrości, przysporzenia trosk i zmartwień. Pobudką działania sprawcy jest nieżyczliwość, bowiem chodzi o "dotknięcie" ofiary, wyprowadzenie jej z równowagi, spowodowanie zdenerwowania. Przedmiotowe wykroczenie można popełnić tylko umyślnie w zamiarze bezpośrednim i kierunkowym, bowiem ustawodawca posługuje się sformułowaniem "w celu dokuczenia". Jak słusznie zauważył Sąd Najwyższy, czyn stanowiący wykroczenie z art. 107 kw polega na działaniu kierunkowym - "w celu dokuczenia innej osobie", a zatem należy ustalić, że po stronie sprawcy tego wykroczenia zachodzi złośliwość. Nawet samo stwierdzenie umyślności działania nie daje podstawy do przyjęcia odpowiedzialności za wykroczenia penalizowane tym przepisem (wyrok SN z 22 czerwca 1995 r., III KRN 44/95, Prok. i Pr. 1995, nr 11-12, s. 24).

W ocenie Sądu analiza całokształtu zebranych dowodów nie pozostawia wątpliwości, że zachowania, jakie M. S. przypisywała P. J., w ramach postawionego mu zarzutu - nie mogą stanowić znamion art. 107 kw, jak również znamion żadnego innego czynu zabronionego i w konsekwencji są obojętne z punktu widzenia prawa karnego.

Nie sposób przypisać obwinionemu, że w sposób złośliwy, w celu dokuczenia pokrzywdzonej powodował wskazane przez nią immisję. Z zebranych dowodów jednoznacznie wynika, że balia (bezspornie usytuowana zgodnie z prawem), spod której wydostawał się dym - miała być wykorzystywana zgodnie z jej przeznaczeniem, a oczywistym jest, że w tym celu należało podgrzać w bali wodę, co powodowało konieczność rozpalenia znajdującego się pod nią pieca. To z kolei powodowało, że dym z tego pieca - w zależności od kierunku wiatru - mógł i przedostawał się na posesję pokrzywdzonej. Brak jest jakichkolwiek podstaw prawnych, by zarzucić P. J. naruszenie postanowień art. 107 kw także w zakresie immisji spalin samochodów osób, które przyjeżdżały do obwinionego i parkowały na jego posesji, hałasów dobiegających z działki obwinionego, a powodowanych przez osoby, które czarterowały od niego jachty i które myląc adresy - dzwoniły domofonem do pokrzywdzonej.

W tym stanie rzeczy należało w sprawie wydać wyrok uniewinniający z uwagi na zaistnienie przesłanek z art. 5§1 pkt. 2 kpw i w konsekwencji w oparciu o postanowienia art.119§2 pkt. 2 kpw orzec, iż koszty postępowania w wysokości 100 (sto) złotych ponosi oskarżycielka posiłkowa M. S..